

Mødet genoptoges Kl. 7½.

C. O. Pedersen: Af den Tale, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen holdt forleden Dag, skønnede jeg, at det ærede Medlem havde en vis Interesse af det, man kalder Forholdene indenfor Venstre. Jeg havde ogsaa nok lagt Mærke til, at baade den højtærede Forsvarsminister, da han fremsatte Afrustningsforslaget, og Finansministeren, da han fremsatte Lovforslaget om Ophævelse af Formueskattens Lettelse, havde en Tilbøjelighed til at pege paa de Strømninger indenfor Venstre, hvoraf de mente at kunne vente sig en mildere Luftning fra den Kant. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nævnte Navne, da han forleden Dag talte om denne Strømning i Venstre. Han nævnte det ærede Medlem Hr. Clausager, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen og det ærede Medlem Hr. Slesbager. Ogsaa mit Navn blev nævnt ved den Lejlighed, og jeg tager da Anledning til at sige det ærede Medlem og Regeringen, hvor jeg tror, at Grænsen gaar for den Imødekommenhed, som de Herrer kan vente.

Naar det ærede Medlem interesserer sig specielt for mit Standpunkt, gaar jeg ud fra, at denne Interesse skriver sig fra en Tale, jeg holdt en Gang i Sommer, hvor jeg talte om den politiske Situation, og hvor jeg bl. a. sagde noget om Forholdet til det konservative Folkeparti. Jeg tror, at det specielt er dette Afsnit af Talen, som det ærede Medlem interesserer sig for. Naar jeg nu ønsker paa ny at beskæftige mig med denne Sag i Anledning af det ærede Medlems Tale, vil jeg straks bemærke, at jeg kun taler paa egne Vegne, men jeg vil i øvrigt gerne føje til, at jeg, paa et enkelt Punkt nær, kan undersøge, hvad de to Ordførere for Venstrepartiet (Madsen-Mygdal og N. Neergaard) allerede har sagt her i Salen. Paa et enkelt Punkt, som jeg senere skal komme til, gaar jeg ud fra, at det ikke vil vække nogen Overtænkelse, at jeg dér har en lidt anden Opfattelse. Jeg maa jo altsaa nu paa det ærede Medlems Foranledning tale om den politiske Situation.

Naar man vil bedømme Udsigterne for Politikken i Øjeblikket, er der egentlig to Ting at tage Hensyn til. Den ene er den højtærede Regerings Stilling, og den anden er Forholdet Partierne imellem. De er afgørende for, om den politiske Atmosfære er

blevet anderledes her i Landet. Hvad angaar den højtærede Regering og dens Parti, har vi jo en hel Række Aktstykker at holde os til lige fra Valgmanifesterne i Foraaret og de første begejstrede Udbrud efter Valget til Trontalen og den Tale, med hvilken Finansministeren fremlagde Finanslovforslaget. Jeg er tilbøjelig til at tro, at en uhildet Læser vil komme til det Resultat, at Tonen er en anden i de sidste Aktstykker end i de første. Det er for Resten ikke saa mærkeligt, for man maa jo altid regne med, at Magtens Overtagelse og det Ansvar, der følger dermed, øver en vis Indflydelse. Jeg tror ogsaa, at det er Aarsagen til, at Tonen er blevet lidt mere dæmpet. Jeg vil naturligvis ikke benægte, at der er Lighedspunkter mellem Valgmanifesterne og Trontalen — eller Programtalen burde den vel rettest hedde —, men jeg tror alligevel, som sagt, at enhver maa indrømme, at Tonen er stemt ned.

Naar jeg nu nøje læser Trontalen, synes det mig, at den bebuder to forskellige Slags Forslag. For det første er der bebudet en hel Række Forslag, som jeg vil betegne som en Honnør til Valgmanifestet, og dernæst er der en anden Række af Forslag, som jeg mener snarest maa siges at være af neutral Beskaffenhed, som mere er en Honnør til den sunde Fornuft. Med Hensyn til den sidste Kategori af Forslag regner jeg med, at Regeringen vil møde en velvilligt forhandlende Rigsdag. Hvis jeg maa nævne et Par Stykker af dem, jeg her tænker paa, kan jeg nævne det Bankforslag, som vi venter, det er jo bebudet. Og ligesom vi tidligere, da vi havde et socialdemokratisk Ministerium, var i Stand til her i Tinget enstemmigt at vedtage et saadant Lovforslag, regner jeg ogsaa med, at overfor et Forslag af den Beskaffenhed vil Regeringen, naturligvis under Forudsætningen af, at det hviler paa de samme Principper som da, paa ny kunne regne med en lignende Forhandlingsvillighed her. Paa samme Maade vil jeg gerne pille et andet Forslag ud, som vi den Gang omtrent var enige om, nemlig Lovforslaget om Aktieselskaber. Hvorfor skulde Regeringen ikke dér møde en velvilligt forhandlende Rigsdag? Jeg har specielt taget disse to Forslag som Typer paa den ene Slags Forslag, fordi jeg her mener at kende Regeringens Hensigter, den har en Gang præsenteret dem for Rigsdagen. Og naar jeg læser Programtalen, vil jeg ikke nægte, at der er flere Forslag af samme Karakter, hvor Regeringen med Rette ser hen til Rigsdagen i Haab om, at der kan komme et Resultat. (*Afbrydelse:*